

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSA DALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő:
Kossuth Lajos-utca 34. szám.

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor,
fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fl.

Kéziratok nem adatkak vissza.
Bérmintatlan levelek nem fogadtatnak el.
Nyílt-ter soronként 40 fl.

KIADÓHIVATAL:
Hova az előfizetések, hirdetői és nyílttő díjak küldendők:
Landesman B. könyvnyomdája.

A szabadság ünnepén.

Gyujtsátok meg a hálaadó áldozat tűzét! Szálljon égbe a hazafias keblek imafohásza; mártius 15-ike van!

A magyar történelem „husvétvasárnapját” üljük, mikor a „Talpra magyar” harsona szavára föltámadt a nemzet a rabság sirjából és letéperte szolgásgának öreit, a zsarnokság zsoldosait.

Hej, nagy volt akkor a magyar, hős, mint párducos elődei és esodált, mert jogért, szabadságért és függetlenségért, ezeréves alkotmányért és Istentől adott igazságért küzdött tengernyi sok eltiprói ellen. Nemzetünk, hazánk Nemtője az ezt követő napok eseményeit aranyos betűkkel véste a történelem lapjaira. Feljegyezte a honszerelem, a lánglelkűség és magasztos tényeit. Martyrok nevét, hőstetteket, magyar esodák, jellemek viselt dolgait egész mindaddig, míg a világi gyásznap fátyolt vont az arcára, hogy ne lássunk nemzetünk Geniusza; vagy talán, hogy ne lássuk a nemzet jövőndő sorsa felett ejtett keserű könnyeit.

Szép idők, nagy idők voltak azok, a melyeknek bár voltak szennyfoltjai, de ezek elhomályosultak a honszerelem tűzének fényénél. Voltak gyászalakjai, érdekemberei, de ezeket az utókor és a nemzet előtt kiengesztelte a szabadság mátyrjainak hősiessége, vére és áldott emléke.

Szent emlékezet! melyhez alkotmányunk, népünk felszabadítása, szabadságunk és sikereink fűződnek, üdvözlő téged, ünnepeled téged a magyar nép. Ünnepeled és áld, mert hisz mártius 15-ike ma is minden magyarnak születésnapja! Ekkor született újja Árpád népe. Felsőzad és 6 év előtt e napon támadt föl a testvérileg egyetértő és

egységes magyar faj, hogy belépjen a független, önálló nemzetek, népek sorába.

Kétszer született a mult század elején minden magyar ember: mikor a szive elsőt dobant s mártius 15-én, a mikor polgárrá, szabad, önálló emberré emelték az alkotmány sánczai között; polgárrá, ki nem csak a zsarnokság reáratott terhei alatt nyög, de jogokat is gyakorol. Egész Európa megmozdult akkor; egyetlen gondolat szegezte át minden tagját, szabadság után vágyott a nép, olyan szabadság után, a mely guzba kötött lelkének megadja Istenadta jogát. Ah, mert a szabadság olyan az emberiségre, mint a világegyetemre a nap. Vedd el tőle a napot és sötétség, — halál ílt tanyát a végtelen űrben. A szabadság szent és elképzelhetetlen tulajdonunk is oly büvös hatású megnyilatkozása emberi érzelmünknek, melynek gyújtó izalma alatt milliók hulltanak már el, nemzetek születnek ujja, vagy buktak el dicsően a porba.

És annak az örökké emlékezetes időnek 1848. mártius 15-ének köszöni a mi édes hazánk népe a szabadságát.

Ötvenhat éve annak, hogy a magyar nemzet kikiáltotta a hármass jelszót: „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!” E hármass jelszó alatt indult meg a szabadságharc, ebből született újja Magyarországnak. És ez tisztára a magyar ész, erő, akarat, a magyar Geniusz sikere, diadala. A magyar Geniusznak ez a hivatása megmaradt — és mi késő utódok, kell, hogy e hármass jelszó jegyében, — mint dicső atyáink örökösai — folytassuk és vivjük a nemes harcot, a melynek szolgálatában ők örök letéteményesei voltak és lesznek mindaha az akkor föllállított, főlshabadított nemzeti ideáknak és mi, kell, hogy azok legyünk szí-

vünk utolsó dobbanásúg. A hálás emlékezet, a megszentelt kegyelet szövétének gyujtsuk meg, midőn ma a mult éjjelére pillantunk vissza és mikor a szabadságnap 56 éves születésének emlékünnepelet üljük, kell, hogy minden erények közül a legfőbbé: a nemzeti hálás kegyelet hassa át és éltesse sziveinket.

Emlékezzünk, ünnepeleljünk és imádkozunk a szabad és független népek millióival. Igen, dobogjon fel a mi szívünk is és érezen együtt a boldogabb, szabadabb milliókkal; repüljön fel a magyarok istenehez a mi lelkünk és csatlakozzék a nemzet mai nagy sóhajához.

Ezen emlékezet világánál s a kegyelet e fényénél, mely minden igaz magyart kell, hogy ma és mindig, de mindenkoron vezéreljen, mely ragyogóbb az ég miriádnyi csillagainál; a honszerelem e mécsénél, mely a haza dicső mátyrjainak oltára előtt lobog s mely éltető mécsolaját, elfogyhatatlan öröklámpaként egy hálás nemzet millióinak szívéből, — fényét, világát az ő szeretete és imádó ragaszkodásának sugaraiból nyeri — a nemzet, a nép tekintsen vissza a nagy napok történetére, fényes és gyászos eseményeire s a mult homályos ködében megfogja találni jövőndője, örök élete napját is. Mert a történelem és a Geniusz a nemzetek egy-egy szárnya az emelkedésre. És az 1848-iki nagy napok alatt e kettő legyőzhetetlen, kiolthatatlan tűre tudta fokozni, gyujtani a hazafiai érzést és lelkesedést.

Midőn ma az 56 év történetét lapozgatjuk s abból annyi jellem, annyi honszerelem, annyi önzetlenség, akarat, erő tekint felénk és ha tekintjük az áldástalan jelent, lehetetlen, hogy el ne szomorodjunk, látva a szabadságnak, amelyért „apánk vére folyt”

TÁRCZA.

Egy különös álom.

Írta: Pallos Árpád.

Az este a kávéházban sokat beszélgettünk az álmokról, azok furcsaságairól, sokféleségéről. De legfőképen azt firtattuk, hogy tulajdonképpen mik okozzák az álmok különféleségét.

Szinte dagadt fejvel siettem hazafelé, anynyira teleszívtam magam ez érdekes témával de nincsen kizárva, hogy ez állapotom előidézésében az elfogyasztott szeszes italok is szerepet játszottak.

Szobámban koromsötétség uralkodott, a fellegetől terhes égbolt szikrányit sem világított. Oly álmos voltam, hogy még gyufát gyujtani is resteltem. Hamarosan levetkőztem s az ágyba bujtam.

És esodálatos! A minő álmos voltam az előbb, oly nehezen tudtam most elaludni. Folyton az álmok vibráltak a fejemben.

Azt már megfigyeltem, hogy ha én véletlenül a baloldalamra fekszem, úgy szinte egész bizonyos, hogy valami kellemetlenről álmodom. Ma erőszakkal bal oldalamba feküdtem, rosszat akarok álmodni. Szeretném látni a temetésemet.

Furcsa kívánság, mely ugylátszik, a kissé tulerős absynt következtében juthatott eszembe.

Mikor ehhez a gondolathoz értem, egy

roppant csattanás reszketteté meg az egész épületet.

Az ajtó és a szemközti ablakszárnyak felpattantak, csipős éjszakai szél süvített szobámon keresztül.

Ijedten tekintettem fel. A falak körülöttem egymásután süllyedni kezdtek, miként ha szinpad diszletei lettek volna, s én egy pillanat alatt a szabadban voltam.

De minő rettenetes helyen! Hátam mögött kiszáradt erdőfái meredeztek. Telve hóval zuzmarával. Előttem kövecses rögös fagyos föld. Messziről valami félelmetes sötét barátságatalan nyújtózkodott. Eleinte azt sem tudtam mi lehet.

Elindultam, rémülten vettem észre, hogy hálóköntőshen vagyok, cipő nélkül mezitláb. A fagytól éles rögök felsebezték lábaimat a hideg északi szél keresztül süvített tagjaimon. Ugy reszkett minden porcikám, hogy szinte fáj. Lépteimet melyek kínos vánszorgásnak is beillettek volna, a sötét tömeg felé irányítottam. Ott reméltem a szabadulást borzasztó helyzetemből.

Talán órák hosszáig tartott mire odaértem. Lábaim már alig bírtak. Az éles kövecsek holtra sebeztek. Végre odaértem. Egy ódon vár düledező romja volt a sötét tömeg.

Basan tekinttem fel reá. A felvonó hid nem volt leeresztve.

A hidegtől s a kiállott szenvedésektől felesigázott képzeletemnek úgy tűnt fel, mintha

belül a váron tűz pislogna. Tűz! Barátságosan melengető tűz.

Egy éles rögöt kivájtam körmeimmel a megfagyott talajból s felhajítottam az egyik ablakra. Az üvegtábla, csörömpölve hullott alá a magasból. A csörömpölésre az összes ablakok hirtelen kivágtak, a tört ablakon keresztül haragos tűzcsóva csapott ki.

A felvonó rozsdás láncai nyikorogva eresztették le a hidat.

Átfutottam rajta. Valamely láthatatlan erő nyomban felvonta.

Beléptem. Rozoga lépcső állotta utamat. Sietve haladtam fel rajta. Egy óriási teremben voltam. A terem közepén nagy asztal. Az asztal körül démoni lények lakmároztak.

Formájuk emberi volt ugyan, de sokkal hatalmasabb méretben. Fejük nélkülözte az emberi ábrázatot, helyén csontkoponya rémített, melynek szemüregében zöldes fény hunyorgott.

Iszonyodva tekintettem körül.

Az egyik szörnyeteg azonnal észrevett.

— Hahaha! Itt van az álmolátó, aki saját temetését akarja látni.

Szavait fűlsértő hahota követte.

— A saját temetését? Mulatságos. Nem lesz még korán!

Az asztalfőn ülő, ki elnökölni látszott éles hangon süvített felém.

— Pajtás, ha már megtiszteltél látogató-

VEGYES HIREK.

Március 15.

A dicsőség napjának évfordulóján a közömbös kor által érzéketlenné tett szívek feldobbannak s a bűvös lelkekből kicsap a szent lángja a hazafias lelkesedésnek. Minél messzebb vagyunk a nagy dátumtól, melyen Magyarország népe a szabadságot kivívó nemzetek sorába lépett, annál mélyebb pietással merülünk el 48-49 dicsőségteljes emlékeinek.

Néhány esztendő óta emelkedett aktuális jelentőségében ez a nemzeti ünnep. Néhány esztendő óta céltudatos aknamunka folyik minden oldalról, hogy a vérről szerzett szabadság intézményeit meghamisítsák. Ismét dolgozik a reakció, nemcsak a politikában, a társadalomban is, telébrsztvén a rang és születési különbség, a faji és vallási érzés elválasztó tudatát. A szellem, melyet most kergetnek ki nagy erővel Franciaországból, a mi hazánkban némely közök révén meleg fogadtatásra talált s terjed a kórság, nő a gyom.

A szabadság barátainak, a kiknek lelke ihletten fordul vissza a március 15-iki események felé, szent kötelessége a fekete áramlat ellen harcolni.

Nem élhet meg ez a nemzet másként, csak ha szabad marad alkotmányában és lelki meggyőződésében egyaránt. Egyenlőknek és testvéreknek kell lennünk, össze kell tartanunk, hogy el ne söpörje kicsiny nemzetünket a világot fenyegető háborus zivatar.

Akik önzésből vagy tudatlanságból hintik közöttünk a méletyt, azok ellenségei ennek a hazának, amely csak úgy tudott megállani az évezredek viharok között, hogy ragaszkodott alkotmányához és magába tudta olvasztani az idegen elemeket. Soha gyűlölettel, türelmetlenséggel, faj és felekezeti szivódással nem nyert semmit a magyar, ellenben szörnyű, véres beharcoknak volt színhelye az ország, valahányszor szenvedelmek hatása alatt támadta meg egymást a polgárság.

Ezt hirdessék a szónokok az igazi nemzeti ünnep napján s a hazafiui lelkesedésben lobogó tömeg ezzel a tudattal áldozzon a vérrózsák között termett szabadság oltárán

Március idusának szelleme maradj közöttünk és világítsd meg a mi utainkat, melyek nehezek, göröngyösek még most is és azok is maradnak mindig, míg a hazaszeretetben és testvériségben egygyé nem forr ez a nemzet.

— **Személyi hír.** Sulyovszky István kir. tanácsos holnap városunkba érkezik, hogy a *Mathiász József* ünnepélyén részt vehessen. Örömmel fogjuk őt falaink között viszontlátni, akinek neve városunk fejlődésével annyira össze van növe.

— **Helyettesítések.** A főispán megengedte, hogy az elhalt *Szeleeky Béla* m. kir. állatorvos helyett a homonnai járásban *Imre Izidor* homonnai gyakorló állatorvos, a sztrópkói járásban pedig *Horgonyi József* varannói járási m. kir. állatorvos teljesítse a tavaszi rendes állatvizsgálatokat.

— **Áthelyezések.** A m. kir. kereskedelmi miniszter *Gerhardt Sándor* s. a. ujhelyi államépítészeti kir. főmérnököt hasonmínőségben Balassa-Gyarmatra, — a m. kir. földmívelésügyi miniszter *Neugebauer Sándor* s. a. ujhelyi folyamernökségi kir. főmérnököt hasonmínőségben Budapestre helyezte át. — A m. kir. földmívelésügyi miniszter *Ujfalussy Mihály* m. kir. főerdész Sopronból hasonmínőségben Sátorajauhelybe helyezte át.

— **A nagymihályi ifjusági egyesület** folyó hó 15-én délután 4 órakor az állami kisdudóvóban „*Március 15.*” ünnepélyt rendez. — Az ünnepély sorrendje: 1. „Himnusz” Erkel Ferencz-től, éneklé *Klain Sándor* karmester vezetése mellett az ifj. egyesületi dalárda. 2. „Elnöki megnyitót”, tartja *Fáber Ferencz* ifj. e. elnök. 3. „Dal a szabadságról” Sárosi Várady Ferencz-től; szavalja *Hirko Mihály* egyll. tag. 4. „Március 15.” írta L., felolvassa *Steinhard Ignác* egyll. tag. 5. „Nemzeti dal” Petőfítől, szavalja *Toesko Gyula* e. tag. 6. „Nemzeti dal” Irsa Bélától, éneklé az ifj. egyesületi dalárda. 7. „Márciusi ibolyák” Teleki Sándortól, szavalja *Fedorcsák János* egyll. tag. 8. „Záróbeszéd” tartja *Mathiász József* e. igazgató. 9. „Szózat” Egressy Bónitól, éneklé az ifj. egyll. dalárda.

— **Országos vásár.** Városunkban az ugy. nevezett virágvasárnapj országos vásár e hó 28 és 29-én fog megtartatni. Ezen vásár a legelőnekek egyike szokott lenni.

lelketlen áruba bocsájtását, guzsa kötözését és az 1848-iki nagy vívmányoknak elkorcsosodását. Az a szabadság ma márcsak egy legendabeli hős, a melyet a mai zsoldos érdek nem ismer, a melyet oly gyakran megtagad, megutál és mint piaci árú vesz és elad aprópénzért.

Arra az 1848-iki „*magna charta*”-ra, a melyet a föltámadt nemzeti öntudat alkotott, a magyar alkotmányosság, parlamentarizmus, szólási és sajtószabadság, a választási és közkormányzati tisztesség, a nép boldogulása, joga volt írva; ezért áldoztak vért, vagyon, életet a mai epigonok hős apái. Ezek a jogok és érdekek a nemzeti haladás látóhatárán tűzszlopul égtek, azért tudott melegedni rajtuk a honfiai lelkesedés és hevülni a vérpadig, a vértanuságig.

És csak 56 év pergett le azóta s nézzünk jól körül s fájdalmas szívvel fogjuk látni, hogy mi manapság már nemcsak elvérzett hőseink porai felett, de kivívott és újra letipont, elkótyavetyélt szabadságunk és jogaink sirja fölött is állunk. Igen, siron állunk, a szabadság és jogaink sirján! Mi lett a parlamentarizmusból? Mi lett a miniszteri felelősségből? Hol a választási szabadság? Hol és merre van a közkormányzati tisztesség? Hol a független, önálló, szabad magyar jog, alkotmány és a nemzeti akarat? Hol a magyar hadsereg? És a nép, az a nép, a mely legtöbb vért és lelkesedést áldozott és áldoz ma is a hazáért, a szabadságért, — szabad-e, boldog-e? tudna-e ma is úgy lelkesedni, vérét ontani, mint 48-ban? . . .

Erdek, önzés, pártpolitika, socializmus és anarchia, — inséggel, éhséggel küzdő kinlódó nép, klikkuralom, az elvek cseberberéje, pusztulás, kivándorlás . . . ez a mai szabadság!

De azért ünnepeljünk. Ünnepeljük a multat, ünnepeljük az 1848-as halhatatlan nagy idők nagy alakjait, nagy eszméit és töltünk apránként elsikkasztott vívmányait. Mert elnek, mégis élnek ők! A lelkük él s fölkel ma szellemük! Fölkelnek ők, hogy egybeolvadt imáinkat, fohászkunkat és — sajnos! — legalább sóhajainkat az egbe fölvisyék: — „*egy jobb korért.*”

(Falkus.)

Demeter János.

soddal ül közibénk. Falatozz velünk. Látom kissé átfáztál.

E szavaknál odamutatott egy mellette álló fura alakzatú ülő helyre.

Letelepedtem. A látat elibém tartották. Fures gondolat vett erőt rajtam. Azt képzeltem, hogy a táiban lévő óriási csontok emberi csontok. Egy kisebb darabot halásztam ki az undorító eledelből, ne hogy megsértsem fertelmes vendéglátóimat.

Mikor kezembe vettem, szédülni kezdett a világ velem. Asztal, székek, démonok örületes forgatagban kavargottak körülöttem. A husdarab egy női kéz volt. Minden képzelődést megcáfolt a kis ujjon felejtett briliáns gyűrű.

Rettenetes hahota tértitelt magamhoz.

— Akí a saját temetését akarja látni, megrémült egy női kéztől.

Most hirtelen valaki vállamon ragadott s cipelt felfelé a várban lévő csonkatoronyba.

Mikor a nagy sietségtől már-már elállt lélegzetem s a verejték csak úgy szakadt le rólam, vezetőm egy kerek ablakra mutatott, mely a csonka torony oldaláról nyílt.

— Oda nézz. Ott jön mindjárt a temetésed. Hahaha, hahaha!

Kacaját az ódon falak százszorosan dörögtek vissza. Kacagott, míg csak le nem ért dorbézoló pajtásaihoz.

Visszafojtott lélekzettel tekintetem ki a kerek nyíláson.

Különös! Míg a várat elértem, hóihar, rettenetes északi szél gyötört. A látvány mely

a kerek ablakon elémbé tárult a legpompázatosabb tavasz képét nyújtotta.

A fű üdén zöld bársonyos pázsítja közt a virágok ezrei tarka köntösben gyönyörködtek a szemet. A nap fényes sugarai a szivárvány szín pompájában törtek meg a csillogó harmat cseppeken.

Távolból harangzúgást sodort magával a langy tavaszi szellő.

Sötét alig mozgó tömeg közelített lassan felénk. A gyászmenet volt.

Halkan szóló zsolosma méla akordjai esendültek fel. Szívemet megilletődés járta keresztül.

Elöl nagy csomó gyászba öltözött lovas fullajtár vitt égő lángokat. S azután a koszorukocsik jöttek sorba egymásután.

Szívem úgy dobogott forrott, mint egy túlfűtött katlan.

Számlálni kezdtem a koszoruktól túlhalmozott kocsikat.

— Egy . . . kettő . . . öt . . . tíz . . . tizenhat . . . Szeimeim elborultak nem láttam többé semmit. Minden összefolyt előttem.

Mire ismét tisztán láttam, szoltár bangjai zendültek fel. erős énekkar harmónikus gyász-kara volt. Oly meghatottsággal, oly áhitattal hallgattam, hiszen nekem szólt, az én temetésemre.

A koporsó nyolc ló vontatta nyitott diszhintóban feküdt. A koporsón egy óriási koszorú, melynek nemzeti színű szallagjait disz-

magyarba öltözött előkelő arcu öreg urak tartották.

A koporsó után a gyászoló család, két megtört fiu. Kar karban, könnyes szemekkel. Zokogva borultam a köves padlatra.

Most ismét felhangzott a démonok réműletes vad kacaja, mely a gyászkar énekével félelmetes khaosszá olvadt össze.

Letekintettem. Beláthatatlan ezernyi-ezer néptömeg haladt tömött sorokban zászlók alatt a gyászmenet után. Már ekkor nem tudtam érzelmeimen uralkodni. Emberfeletti erővel hatalmasat ütöttem a kerek nyílásra. A porhanyos fal nagy zugással dült lefelé.

Az ütés nyomán a nyílás annyira kitágult, hogy könnyen kiférhettem rajta.

Kibujtam. A nyaktörő meredélyen óvatosan kusztam lefelé. Utánam a démonok pokoli kacaja harsogott.

Térdemről, tenyeremről leszakadt a bőr, de leértem.

Az óriás embertömeg, mely a gyászmenetet követte, még ott hőmpölygött széles mederben, előttem véget sehol sem láttam.

Erőt vettem félindulásomon s egy jó képi zsinóros dolmányos embert megszólítottam.

— Ugyan édes atyámfia, kit temetnek itt?

A megszólított napbarnított férfi barázdás arcán a harag villáma cikázott keresztül. Barátságos két szemét mérgesen összevonta s míg szemrehányóan tekintett végig rajtam, ajka neheztelve dörögte felém.

Kossuth apánkat. Kossuth Lajost.

— **Birtokvétele.** Mint értesülünk, Szirmay Pál udvai birtokát Grosz Ignác és társai örökáron megvették. Az új tulajdonosok a birtokot a község lakosai között parcellázni fogják.

— **Az orvos és gyógyszerész egyesület közgyűlése.** A Zemplénum megyei orvos és gyógyszerész egyesület 1904. március hó 12-én délután 4^{1/2} órakor a vármegyeháza tanácstermében rendes közgyűlést tart, melyet a színházi étteremben társas vacsora fog követni.

— **Halálozás.** öv. Kellner Ignác né urnő, Dr. Kellner Mihály főmunkatársunk édes anyja e hó 9-én éjjel hosszas szenvedés után 60 éves korában Nagymihályban elhunyt. Temetése általános részvét mellett ment végbe.

Dr. Kasztriner Mórné, sz. Mandel Julia urnő e hó 7-én 58 éves korában elhunyt. Halálát dr. Kasztriner Mór varanói orvos és dr. Kasztriner László ügyvéd, lapunk munkatársa gyászolja.

Szelezky Béla homonnai járási m. kir. állatorvos Czeglédnén 26 éves korában elhunyt.

— **Miniszeri elismerések.** A földmivélségi m. kir. miniszter Potocky Dezső berzéki, Kozsár Bálint papinai, Kristóf Endre rafajóci, Zombory Géza o. lisszakai, Sebeő Gyula tarzali, Mandel Rudolf esaklyói, Szabó Ferenc sárospataki, Kapossy Menyhért vásárhelyi, Gorzó Bálint sámgöyi, Kozma Mihály bodrogvási, Turkinyák Sándor haburái, Nyessey József n. kemencei és Vogler Zenő felső esebinyei gazdasági tudósítónak az 1903. év folyamán gazdasági tudósítói minőségben nagy ügybuzgósággal és szakértelemmel végzett kiváló munkásságukért teljes elismerését nyilvánította.

— **Eljegyzés.** Landesmann Simon f. hó 8-án eljegyezte Budapest-n Herceg Irma kisasszonyt, Herceg Gusztáv az Első Leánykiházasítási Egylet főpénztárosának leányát.

— **A közigazgatási tisztviselők fizetésrendezése.** A miniszterelnök letette a ház asztalára a megyei és községi tisztviselők fizetésrendezésére vonatkozó törvényjavaslatot. Ebben nagy sérelem foglaltatik az orvosokra; ugyanis a vm. főorvos és a járási orvosok fizetése oly csekély, mely nem áll arányban képzettségükkel és teljesített munkásságukkal. Legnagyobb sérelem azonban a körorvosokat éri, a kiktől a javaslat teljesen megfélekedezik.

— **Függetlenségi pártszervekedés Gálszáczsán.** A függetlenségi pártkör e hó 6-án Gálszáczsán megalakult. A szervezkedő gyűlésen Matolay Etele ny. alispán és Pekáry Gyula a zemplénum megyei függetlenségi párt elnöke is jelen volt. Megválasztottak: elnöké Beésenyey István, alelnökké dr. Elek Imre és Péter Mihály, pénztárnoknak: Kassay Lajos. ügyszül pedig dr. Rudali Izso.

— **Állategészségügy.** Környékünkön a következő állatbetegségek jelentettek be: Takonykór, Nagy-Ruszkán 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás Gatályon és Mező Laborczon, sertésorbánecz Vásárhelyen, sertésvész pedig Nátáfalván és Sámogyon 1-1 udvarban.

— **Letölte a fiát.** Zelenyák György gyalpálczi lakos állandóan rossz viszonyban volt János nevű fiával, bár együtt gazdálkodtak. Nem volt nap, hogy valami felett össze ne veszett volna apa és fia. legutóbb február hó 22-én az öreg Zelenyák azért pirongatta meg fiát, mert rossz lovat vett a vásáron. A fia sem maradt azonban adós, visszafelelt az öregnek, a ki e miatt annyira méregbe jött, hogy fegyvere után futott és saját vérére kétszer rálőtt. Zelenyák János vértől borítva rogyott össze, hozzátartozói nyomban kocsihoz tették és a homonnai kórházba szállították, a hol most ápolás alatt van. A magáról megfélekedezett apát pedig a csendőrség a sztrópkói kir. járásbíróhoz szállította be.

— **Anyakönyvi statisztika.** A nagymihályi állami anyakönyvi kerületben az elmúlt február havában 27 születési, 13 halálozási és 5 házassági eset lett bejelentve.

— **A választói jog reformja** érdekében március közepétől a hónap végéig az egész országban statisztikai adatokat fognak gyűjteni. Eöben a munkában kis és nagyközségekben az elemi iskolai néptanítók, mint összeíró biztosok fognak résztvenni és ezért statisztikai laponként

4 fillér állami díjazásban részesülnek. A vallás- és közoktatásügyi miniszter legújabb rendeletével megengedte, hogy az összeírás ideje alatt az elemi iskolában a tanítás három összeírás napon szüneteljen. A miniszter a városi és egyházmegyei hatóságokat szintén felhatalmazta, hogy az iskolákban három napi szünetet engedélyezhessenek.

— **A gyermekek idegessége.** Általános tapasztalatok mindinkább azt bizonyítják, hogy korunk csapása az idegesség, nem ritkán már a gyermekekben veszi kezdetét. Ennek oka leginkább abban rejlik, hogy a gyermekeknek gondolatlanul alkohol tartalmu és izgató italokat nyújtunk, mint bor, sör és kávé. Csak nem régen ismételt hangsúlyozta egy híres tudós, hogy ilyenmő italokat 14 éven aluli gyermekeknek egyáltalán nem szabadna adni. A babkáv helyébe a Kathreiner téle Kneipp-malátá kávé vált be a legjobbban. A gyermekek erőtlen egészsége és virágzó kinézése megérdemli azt a kis fáradságot, hogy részükre a kávé külön elkészítsük.

— **Pályázat tarka krónikára.** A „Pesti Napló“ szerkesztősége pályázatot hirdet tarka krónikára. A beküldendő pályázatok jutalmazására 600 korona pályadíjat állapított meg, amelyet a négy legjobb tarka között a következőképen osztanak meg: Első díj háromszáz korona, 2. díj százötven kor., 3. díj száz kor., 4. díj ötven korona. A pályázat március 1-én kezdődik és a pályázat eredménye a husvét szombat lesz kihirdetve. A beérkezett pályamunkák megbírálásánál maga a nyers téma jó csak számításba; ezzel sok fölsőleges pennaragástól óhajjuk megkímélni a pályázót. A beérkezett anyagot — szükség szerint átdolgozva — napról-napra közölni fogják a Pesti Napló „Tarka Krónika“ rovatában. De természetesen csakis azokat, amelyek érdemesnek tartanak arra, hogy egyáltalán részt vegyenek a pályázatban. Minden leközölt tarka krónika mellé odanyomatják a beküldő nevét, vagy — kívánóságára — jegyét. Jelíges levelek nem szükségesek, de ha valaki titokban óhajtat maradni, álnévvel és jelíges levéllel is élhet. Azok a krónikák, amelyek jegy és név nélkül fognak megjelenni, — nem vesznek részt a pályázatban. A bíráló bizottság tagjai: Szerdahelyi Sándor, Surányi József, Kóbor Tamás, Gerő Ödön és Nagy Endre.

CSARNOK.

Az Isten.

A vadlott, az alig tizenöt éves, többszörös gyilkos beszélni kezdett:

„Az Isten . . . Anyámtól hallottam először ezt a szót. Akkor, amikor eszmélni és gondolkodni kezdtem. Három éves lehettem. Kérdeztem tőle:

— Anyám, minden gyermeknek van apja, hol az anyém?

Azt felelte:

— Neked nincs! Te Isten oltalmában maradtál.

— Azért éhezem annyit? — kérdeztem.

Az anyám hallgatott és sirt.

Ejszakánként, ha az éhségtől és hidegtől nem tudtam aludni, hallottam, hogy az anyám az ágya széléhez veri a fejét és jajgatva mondja:

— Jaj, de megvert engem . . . az Isten!

Nagyon szerettem az anyámat. És szívemben nagy gyűlölet támadt az Isten ellen, aki veri az anyámat. Akkor öt éves voltam.

Volt egy kis hugom. Szép szőkehajú baba, alig két éves. Imádtam. Az éhségtől meghalt. Nem

tudtam, hogy mi az a halál, de végtelen keserűséget éreztem, hogy nem látom többé az én kis testvéremet. Kérdeztem az anyámtól:

— Elvette az Isten! — felelte.

Ujra az Isten!

Egyszer durva, haragos emberek törtek be a házukba, elvitték az anyámat. A szomszédok azt mondták, hogy törvény elé viszik, mert kenyeret vitt el onnan, ahol nem adtak neki. Kenyeret, mert éheztem. Lopott.

— Az Isten megbüntette! — mondták az emberek.

Az anyám nekem akart kenyeret szerezni, mert éhes voltam s ezért az Isten megbüntette. Ekkor láttam, hogy én és az Isten ellenségek vagyunk.

Beteges volt az anyám és a börtönben meghalt.

— Jót tett vele az Isten! — beszéltek újra.

És én olyan egyedül maradtam . . .

A fiatal gyilkos elhallgatott. Az esküdtbírósg és a törvényszéki tárgyalóterem közönsége borzongva nézte.

A gyilkos pedig folytatta vallomását:

„Az elnök ur azt kérdezte, hogy nem fértém-e az Istenről, amikor gyilkoltam? Hát megfelelttem. Én gyűlölöm az Isten!

Ki az Isten? Én csak akkor hallottam róla, ha valami rossz történt életemben. Miatta is gyilkoltam.

Isten! . . . Ez a szó megmérgezte a gondolataimat. Láttam a kis testvéremet, a börtönben meghalt anyámat és önmagamot, aki Isten oltalmában maradtam. E szó miatt gyilkoltam. Egy zöldséges kofánál laktam. Egyszer a kvártélyosom a zöldséges szakokat rendezte a pincében. Amikor fölemeltek, az asszony felsóhajtott:

— Oh, Istenem!

Megfojtottam.

Együtt koldultam egy suhanctársammal. Péternek hitták. Egyszer egy hatost dobtak kalapjába.

— Isten fizesse meg! — mondták.

Megfojtottam.

Napszamba dolgoztam egy ferencvárosi szatócsnál. Valamelyik reggel épen akkor léptem be hozzá, amikor a fejét és balkarját körülcsizajzva, így imádkozott:

— Hallgass meg Izráel, az Ur ami Istenünk, az Ur az egyetlen.

Megfojtottam.

Szerettem egy leányt. A közös nyomorúság kenyerén éltünk. Egyszer azzal vigasztalt meg:

— Majd megsegít az Isten!

Őt is megfojtottam.

De ez egyszer gyöngé voltam. Sikoltozott. Meghallották és tetten értek. — A vadlott elhallgatott. Az orvosszakértők bizonyították, hogy a vadlott elméje tiszta. A vallásos nevelés hiánya s az erköletlen légkör voltak a bünszerzők. — A bíróság a sok enyhítő körülmény figyelembe vételével úgy határozott, hogy a gyilkos javító intézetbe küldendő. A gyilkos pedig a javító intézetben, amikor az intézet papja a vallás vigaszával közeledett hozzá és Isten tiszteletére intette, megfojtotta a papot.

x.

Gróf Sztáray Sándor nagymihályi uradalmi téglagyára

közvetlen a vasuti állomás mellett

ajánl kitünő

fali- és boltozati-téglát

tetszés szerinti mennyiségben azonnali szállításra, továbbá Juniában kezdődő szállításra vegyes méretű

alagcső és hornyos fedélcserép

gyártmányait.

Az eladási árak az uradalmi központi irodában Nagymihályban tudhatók meg.

Földbirtokosok figyelmébe!

A **Franck Henrik Fiai**-féle kassai pótkávé-gyár igazgatósága a mezőgazdaságnak egy új ágát: a

czikória (katáng gyökér — cichorium inthybus) termesztését

ajánlja kísérleti művelésre. A nyers anyag 1904. évben métermázsánként **3 K 50 fnyi** árban 3% súlylevonással vétetik át Kassára a gyárudvarba szállítva és azonnal készpénzben kifizetetik.

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a gyári igazgatóság.

Kassán, 1904. január 15-én.

FRANCK HENRIK FIAI.

DEÁK JENŐ

fogtechnikus

Nagymihály, Rákóczy-utca.
Klein és Rosenblum-féle ház.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Nagymihályban állandóan letelepedtem és a Rákóczy-utczán a Klein és Rosenblum féle házban rendeztem be

műtermemet,

a hol minden a fogászati szakba vágó munkák **amerikai módszer** szerint gyökerek eltávolítása és szájpaddás nélkül, csapfogakat, fogkoronákat, arany, celluloid és Kautschuk műdarabokat készítek.

Javítások 12 órán belül eszközöltetnek.

Vidékiek 24 órán belül kielégítetnek.

A n. é. közönség pártfogását kéri

Deák Jenő
fogtechnikus.

„Spire“ varrógépek.

Varrógép vásárlásnál ne az árakat, de a gép jóságát tekintsük első sorban.

A „Spire“-féle varrógépek úgy minőség, mint ár tekintetében is az első helyett foglalják el; azokért minden tekintetben **5 évi teljes jótállást vállalok.**

A „SPIRE“ varrógép a divatos műhímzésre is használható.

Raktárak:

S.-A.-Ujhely, Ungvár, Homonna, NAGY-MIHÁLY, Kossuth Lajos-utca
(Strömpl szálló mellett.)

Ugyanott kapható Singer, Hove, Henger, W. W. és balkaru varrógépek, **kedvező havi részletfizetésre.** Varrógép alkatrészek u. m. hajócskák, rúgók, srófok, gumikarika, valamint savmentes varrógépölaj készletben tartatnak.

Javítások olcsón és pontosan eszközöltetnek.

Mellékfoglalkozás!

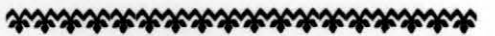
Egy tekintélyes **élet és gyermekbiztosító intézet Nagymihály és vidékére** nagy ismeretségi, befolyásos szorgalmas és erélyes hivatalnok, tanító, kereskedő, iparos vagy gazdálkodónak átadná

helyi képviselőségét

és ennek munkásságát — melyet a saját foglalkozása mellett mellékesen eszközölhetne — az intézet igen jól honorálná.

Olyanok, kik teljesen reá szánhatnák magukat az intézetnek való munkálkodásra, kedvező feltételek mellett alkalmaztatnának utazó hivatalnokokul, tiszlet-szerzés és szervezésre. Ezek már **öt évi működés után nyugdíjképesek** is volnának.

Ajánkozások „Jövő“ jellige alatt a **„Felsőmagyarország“** szerkesztőségéhez **Kassa** címzendők.

Fiume-Newyorki vonal

első rendű hajók

kitűnő ellátással, Felvilágosítással, szóbeli értesítéssel,

hajójegygyel

szolgál

a **KIVÁNDORLÁSI IRODA**

Nagymihályon

László Fülöp megbízásából **HERCZ JÓZSEF.**

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 63,
által a legutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gözcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, löhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, szecskavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Bor eladás.

Saját termésű boraimat következő áron adom:

Asztali bor	literenként	40 kr.
Csemege ó bor	"	80 "
Muskotály	"	2 frt "
5 puttonyos asszú (betegeknek alkalmas) kis üveg	"	2 "

WIDDER BÉLA

Nagy-Mihály, Sulyovszky-féle ház.

Ablakredőny

és **FASODRONY**

szép és finom kivitelben jutányosan kapható

BREUER MÓRNÁL

Nagy-Mihály, Petőfi-utca 1. sz.

